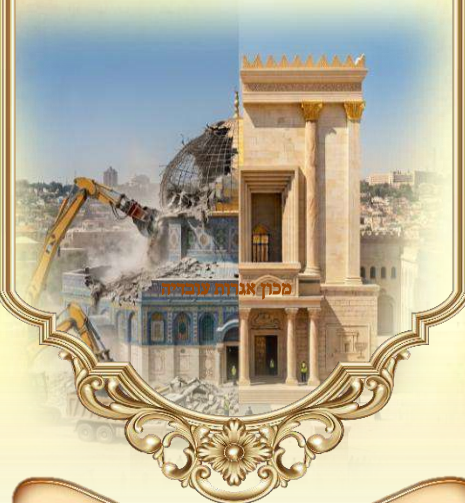

ר"ת	מצאי שבת	כניסה שבת
20:59	20:21	19:07
20:56	20:24	19:24
20:56	20:23	19:23
20:56	20:23	19:24

המנונים לפני ליל שנה של ישיבת ברכת ה' חצוי משתברים

יְרוּשָׁלַיִם
תֵּל אֲבִיב
נְתִיבוֹת
טְבֵרְיָה

הדר הבית והמקדש

בעידוד מ"ם וידולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

דער ' אליהו ה' הי"ו

"אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו' ההר הטוב הזה והלבנון" (ואתחנן ג כה)

הכלי יקר מבאר וז"ל: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו'. למה הפסיק במלת נא בין אעברה ואראה, ולמה עשה שתי חלוקות והזכיר הארץ בפני עצמה, וההר הטוב הזה והלבנון בפני עצמם?

לגן עדן כי האדם צריך פיתוי על קבלת איזו דבר רוחני שאין ההנאה מורגשת לאלתר, ולעומת זה אמר משה וראה ולא אמר וראה נא לשון בקשה, כי האדם כפי טבעו אינו מבקש על זה כל כך ואדרבא הקב"ה צריך לבקשו ממנו. ואע"פ שאצל השלמים כמשה ואברהם אין שייך לומר קנ"מ דברו בלשון סתם בני אדם, ועל קנין זה אמר ה' לאברהם ולזרעך עד עולם.

כִּי הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ הָהוּא לְעוֹלָם הוּא בְּהוֹיִית קְדוּשְׁתּוֹ שֶׁהִי הוּא מְכוּוֹן כִּגְדֵּי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמַעֲלָה, וְאִם זֶה שְׁלֹמַעֲלָה חָרַב מִ"מ הַמָּקוֹם הָהוּא נִשְׁאָר מְכוּוֹן נֶגֶד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמַעֲלָה הַשּׁוֹפֵעַ עַל הַמָּקוֹם הָהוּא הַקְּדוּשָׁה וְלְעוֹלָם כָּל דּוֹר וְדוֹר קְדוּשָׁה זֶה לֹא סֵרָה, שֶׁהִי בִימֵי הָאֲבוֹת שֶׁלֹּא הָיָה שָׁם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּגִי' וְאֵעִי כֵן הָיְתָה הַקְּדוּשָׁה שָׁם. וְכֵן דִּרְשׁוּ ר"ל (יִזְמָא ע"ב) עֲצֵי שִׁטִּים עוֹמְדִים שְׁעוֹמְדִים לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים, וּבִמְסַכַּת מְגִילָה (נ"ח). אֲמָרוּ ר"ל מִן פְּסוּק הַשְּׁמֹתִי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם (וַיִּקְרָא כו' לֹא) שֶׁאֵפִילוּ בְּשׁוֹמְרֵיכֶם מִ"מ בְּקִדְשָׁתָם הֵם עוֹמְדִים, רָצָה לֹאמַר בְּקִדְשָׁתָהּ הָרִשְׁוֹנָה לֹא חָסַר דָּבָר! וְכֹמֶ"שׁ נִבְכְּדוֹת מְדַבֵּר בֶּן עֵיזִי הָאֱלֹהִים סֵלָה (וְהַלְלִים א' ו')

ובהצעה זו יתורץ הכל כי משה בקש על שניהם. כי באמרו אעברה, נא בקש על קנין הארץ ממש להקנותו לישראל בחזקה גמורה, והזכיר בזה לשון נא כי כל מה שניתן לאדם בקניני העולם הזה חסד אל כל היום הוא, ולא על עצמו בקש העברה זו כ"א בעבור ישראל בחסדו שאם הוא ינחילם את הארץ תהיה להם לחלוטין, ואח"כ בקש גם על עצמו ואמר ואראה, כי על עצמו לא בקש כי אם השלימות הרוחני שנקנה בראיה (שהוא הלאות בבית המקדש ואם עזיבה ורואה את השכינה וקונה את הקניין הרוחני השלם). ואח"כ פירש על ראשון ראשון כי מה שאמרתי אעברה נא היינו את הארץ הטובה. לצורך הקצאת כל הארץ בכללה אל ישראל, ומה שאמרתי ואראה היינו הנהר הטוב הזה והלבנון. כי השלימות הרוחני שבו נקנה בראיה, והפסיק במלת נא כדי שלא תחזור לשון נא כ"א על ההעברה מן הטעם שנתבאר. עכ"ל.

וּבִיאוֹר הָעֵינִי הוּא, שֶׁבֶקֶשׁ מֹשֶׁה עַל ב' דְּבָרִים א' בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל, וְא' כִּסְּכֵעֲבוֹר עֲצוּמ, וּבָאָה הַתְּשׁוּבָה וַיִּתְעַבֵּר ה' בִּי לִמְעַנְכֶם כִּי דִבַּר הִנוּגֵעַ בְּכֶם אֲבָל מִה שְׁנוּגֵעַ בִּי נִעְתַּר לִי וְאָמַר רַב קָל. יֵדִי דִבַּר שֶׁהוּא יִהְיֶה לָךְ לִבְד, וְעוֹד תִּצְרֶה לְבָשֶׁת בְּעִבּוֹר. וּב' דְּבָרִים אֵלּוּ הֵם שְׁנֵי מִינֵי שְׁלִימוֹת אֲשֶׁר הִקְנָה ה' לְאִבְרָהָם, כִּי מִתְחִילָה אָמַר ה' לְאִבְרָהָם שֶׁאֵין נָא עֵינַיִצִּיץ וְרָאָה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה שָׂם צִפּוֹנָה וְנִגְבְּהָ וְגו'. כִּי לָךְ אַתְּנָה הַלּוֹדֵרֶעַד עַד עוֹלָם. (בְּרֵאשִׁית י"ד -טו) ש"ם שְׁבָרְאִיהָ לִבְד קָנִי לִיָּה, וְאָח"כּ יִחְזוֹר מִזֶּה וְאָמַר קוֹם הִתְחַלֵּךְ בָּאָרֶץ לֵאכְרָה וּלְרַחֵבָה כִּי לָךְ אַתְּנָה. (שֵׁם י"ז) ש"ם שְׁבָרְאִיהָ לִחְדוֹד לֹא רָצָה שִׁיקְנָה כ"א מִכִּי דִיִּישׁ אֲמַצְרִי וַיְחִזִּיק בָּהּ חִזְקָה מְעִלְיוֹתָ, וְעוֹד שְׁלֹא אָמַר וּלְדוֹרֶעַךְ עַד עוֹלָם כ"א לָךְ לִבְד, וּמִהוּ שֶׁאָמַר וְרָאָה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה שָׂם וְכִי ס"ד שִׁירָאָה מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֵינֵנּוּ עוֹמְדִים שָׁם? וְעוֹד כִּי שָׂם נָאֻר לִשׁוֹן נָא שֶׁאֵין נָא עֵינַיִךְ וְרָאָה דוּקָא בְּכוֹר הַנֶּהֱנָה בְּרָאִיהָ וְלֹא דִבַּר הִנֵּהנָה בַּחֲזָקָה גְּמוּרָה, וְכַאֲנִי נָאֻר אֶעֱבְרָה נָא הַזִּכִּיר לִשׁוֹן נָא דוּקָא דִּבְרֵר שְׁצוּרָה הֶעֱבְרָה בְּרָגִלִים מִמֶּה הֵלָל דִּבְרֵר הָיָה.

והבט ימין וראה כי מן הארץ הקדושה יש תועלת גשמי, ורוחני, הגשמי הוא התלוי בכל שטח הארץ כולה לאכול מפריה ולשבוע מטובה כי ארץ זבת חלב ודבש היא, והוא הדבר שאינו נקנה כ"א בחזקה ממש מכי דייש ואמצרי כדן כל קונה שדה (ב"ק ט), ועליו נאמר לאברהם קום תהלהך בארץ לארכה ולרחבה. ולא הזכיר בזה לשון נא כי אין נא אלא בקשה יועין כי החומר של האדם בטבעו הוא נכסף אל האהבה בתענוגים כי כל איש חפץ חיים אהה יאמר שטוב.

במאמר הזה כל מילה מלשונו הטהור נחוצה לאדם ליישר את שכלו על פי רצון ה', ועל כן לא הורדנו אף מילה, ונסכם את העולה מהדברים :

א. קדושת הארץ עצמה היא אך התועלת הרוחנית לא באה מארץ ישראל עצמה כי אם ממקום המקדש לבד! ואפילו בחורבנו! כי קדושתו היא לנצח נצחים, ועל כן לא אדם יבין שיש רוצה לזכות לקניין הרוחני זה רק דרך הר הבית, ועל ידי שעומד שם מקבל את השפע היורד לכל ארצי ישראל! ולכן אברהם אבינו לא ידע שמד שם מנה בריאה את הכל).

ב. ואין צריך לעשות פעולות מיוחדות כדי לקנות השלימות הרוחנית הנמצאת שם כי אם על ידי הראיה לבד! והקניין נעשה על ידי שעומד שם ונראה לפני השכינה כך גם הוא זוכה לראותה (מזלו דהיינו הנשמה היא רואה מה שעין בשר לא יכולה לראות).

ג. וכן שלרצות את הקניין הרוחני אין זה בטבע האדם, ולכן מובן למי כשקוראים לאדם לעלות להר ה' לקבל את כל המעלות האלו לא כולם ממהרים לבוא לראות פני ה', כי זה צריך זכות, ובעיקר בתא דמשיחא זה הזמן של הכירור מי באמת רצה לעבוד את ה' ומי בא רק כשזה נח לו.

ע"כ לא היה צריך הקב"ה לדבר בלשון נא לשון בקשה כי אדרבה האדם מבקשו בלשון נא, שכן משה אמר על קנין זה שצריך העברה לשון נא שנאמר אעברה נא. וכשהאדם מבקשו מאת ה' ודאי אין הקב"ה צריך ללבקשו מן האדם והא בהא תליא, ולא הזכיר בקנין זה לך ולזרעך עד ועולם כי אין הארץ נקנית לזרעו עד עולם על כל פנים, שהרי על תנאי היא נתונה אם ישמרו חקיו ותורותיו ינצורו. **ותועלת הרוחני אינו בא מכלל שטח הארץ, כיא מן ההר הטוב הזה והלבנון שלמטה המכוון כנגד הבמ"ק שלמעלה, ושם חביון עוז השכינה ונקרא המקום ה' יראה** (שם כב יד) **על שם שכל הרואה המקום הקדוש ההוא בראיה לחוד קני שלימות נפשו ונתלבש ברוח קדושה וטהרה כי מלך ביופיו תחזנה עיניו. כי כדרך שבא לראות שמה כך בא ליראות, ועל קנין זה אמר לו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם וגו'.** כי בזמן ההוא היה אברהם בביית אל ובית אל היינו המקדש, כי מן המקדש יצא השפע אל כל ד' ורוחות העולם, כי מן הבאר ההוא ישקו כל הרוחות כמבואר למעלה פר' לך לך (י"ג).

ולפי שתועלת הרוחני כפי הטבע אין האדם נכסף אליו על כן אמר לו הקב"ה שא לא לשון בקשה, כדרך שאמרו אצל אדם הראשון פתחו לכוּס

תפילות רק כדי לדרוך בא"י ולראות את "ההר הטוב הזה והלבנון" – את המקדש. לזו יש אוטובוס ישיר לשם. איך אנחנו עדיין לא רצים? משה רבינו רדף אחרי המצוות ורצה לבנות את ביהמ"ק. ואנחנו רק אם נעלה להר הבית נהיה בדרכו של משה רבינו שרצה בעצמו לבנות את ביהמ"ק, ולא סמך על אחרים... בדרך נוצת התורה נלך...

מכון אגרות עובדיה

סיפורים ומאמרים

הר' עובדיה י'. מוזן הספר אגרות עובדיה – המקדש בהר ציון

מה קורה מתחת הר הבית? מי מנסה להסתיר

מה יהודים את בית המקדש

יסודות של חומות, ואולי אף כלי מקדש או פריטים נדירים מתקופת שלמה או הורדוס.

אך כאמור גם הזדמנות זו הוחמצה, כדי לא להוכיח כמה הר הבית שייך רק ליהודים וכדי שלא יהיה ראיות למקומו של בית המקדש, ככה יהיה אפשר להמשיך בשגרה ללא בית מקדש וללא סממנים יהודים במקום, ולצערנו אנחנו קצת אשמים בדבר, כי אין ביקוש כ"כ למקום הקדוש הזה, ורק להיפך יש התנגדות מתוכנו לכל דבר שבקדושה שנעשה שם, ומי שירא שמים באמת שיבדוק את הסוגיה ויראה כמה הדברים פשוטים ומוכרחים ביותר, שחובה עלינו לעשות כל שביכולתנו לעלות להר הבית כדי להביא יותר תורה וקדושה וקיום מצוות במקום זה.

בעבר הערבים הצליחו להרוס הרבה דברים בהר הבית כדי למחוק כל קשר יהודי מהר הבית, ואיפה הממונים על שמירת "המקומות הקדושים"? איפה אנחנו שאכפת לנו מהקדושה של אבני הכותל? אנחנו בכינו על חילול המקדש אבל במציאות בשטח לא עשינו כלום, נכון אנחנו חושבים מה אפשר לנו לעשות, אבל הנה מאז שיהודים רבים בעשרות ואלפים באים בטוהרה להר הבית הם שינו את המציאות לטובה, גם לתפילות, גם לשיעורי תורה, גם למניעת כמויות ערבים, גם לעצירת הרס אבנים וחפצים מתקופת בית המקדש, עכשיו אתה יכול להמשיך במציאות הטובה שהולכת וגדולת, אתה יכול להיות מאלו שהקימו את ה-200 מצוות דא"ר שאין להם ביקוש, אל תאמר לא יעצמי"ל שמעתי, עכשיו באפשרותך שקיום מצוות דא"ר יהיו נזקפות לזכותך, ואתה נוטל שכר כולם! חז"ל אמרו "במקום שאין איש תהיה איש", חז"ל בוודאי לא התכוונו בעבירות ח"ו, אלא במצוות, ולמרות זאת הם אמרו שיכול להיות מצוות שאין איש שמוכן לעשותה, היום זה בידיים שלנו.

ביום שישי אחד בשנת תשע"ז, מחבלים רצחו בהר שני שוטרים ערבים, המחבלים החביאו את כלי הנשק בתוך מתחם ההר מבעוד מועד, בסיוע אנשי הוואקף. בתגובה לכך, סגרה המשטרה את ההר לחלוטין למשך כ-48 שעות, פינתה את אנשי הוואקף והמתפללים המוסלמים, ופתחה במבצע סריקות ביטחוני והנדסי נרחב בכל רחבי המתחם ובחלקיו התת-קרקעיים.

מתחת לפני השטח של הר הבית קיים עולם תת-קרקעי עשיר הכולל עשרות בורות מים מימי בית ראשון ושני, מחילות סודיות, וחללי ענק כמו "אורות שלמה". בשגרה, הוואקף מונע מכל אדם כל גישה או חפירה ישראלית במקום. סגירת ההר ב- תשע"ז אפשרה לכוחות הביטחון לעבור ביסודיות בין בורות אלו. לפי הדיווחים, נמצאו שם, שרשראות, נשק דמי ואף נשק אמיתי.

במהלך המבצע התפרסם כי מהשוטרים והלוחמים שנכנסו לחללים התת-קרקעיים הוחזרו או נלקחו הטלפונים הניידים, ונאסר עליהם לחלוטין לתעד את הנעשה באופן עצמאי. בקרב חוקרים בציבור היהודי עלתה טענה עמוקה בהרבה, התואמת את מה שכתבנו שבו עבר, שהחרמת הטלפונים לא נועדה אלא כדי למנוע חשיפה של ממצאים ארכיאולוגיים דרמטיים המוכיחים חד-משמעית את השייכות היהודית של ההר.

מתחת להר הבית קבורים שרידי בית המקדש הראשון והשני. ידוע כי במהלך עבודות בלתי חוקיות שביצע הוואקף בשנות ה-90 (כמו חפירת המסגד התת-קרקעי באורות שלמה), הושמדו ונזרקו לנחל קדרון טונות של עפר רווי בממצאים מתקופת המלכים ובית שני, הציפייה הייתה שכאשר כוחות ישראלים ייכנסו סוף סוף לבורות המים ללא פיקוח של הוואקף, הם ייתקלו בשרידים מובהקים – כתובות של יהודים, מקוואות,

שתיקה זה לא ענווה זו בריחה מהאמת

הר' עובדיה י' הי"ו

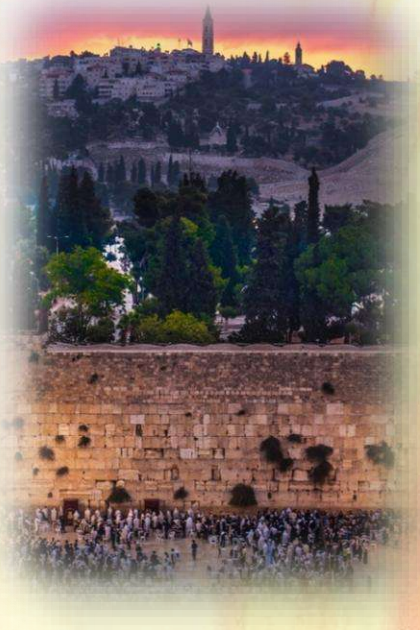
מוזן הספר אגרות עובדיה – המקדש בהר ציון

אלא צריך להוכיח לצד חיוב הערכות... שיצטרך להוכיח על עון לקטן וגדול ולא ישתמש בענווה בעניין זה "עכ"ל.

אמנם אינינו מושלמים כלל לתת תוכחה לאחרים אבל אנחנו רק באים לעזור את מה שהוא רצון ה', ומדבריו של האוה"ח הנזקקים עולה הבנה עמוקה, שענווה אמיתית היא שפלות רוח אישית, אך היא לעולם אינה באה על חשבון האמת והצדק הרוחני, כשאדם נמנע מלהעיר לגדולים ממנו באמתלה של "מי אני שאדבר" או "קטנותי מלהתערב", הוא אינו נוהג בחסידות, אלא הוא בורח מרצון ה', זוהי ענווה לא נכונה שמטרתה האמיתית היא להגן על הנחות של האדם מפני עימותים, התורה דורשת מאיתנו לגלות אחריות כאשר המטרה היא בעבודת ה' או בהלכה – בין אם מדובר בחבר ובין אם מדובר באנשי שם – החובה לעזור ולהעיר בדרכי נועם ובכבוד הראוי עומדת בעינה, והוא המעשה אותו חפץ ה', ולכן אף בענייני הר הבית אסור לטמון את הראש בקרקע... אלא אדרבה מקום הניחו לך שחבוא ותאמר ותפרסם את רצון ה', כמובן שהכל לפי רבותינו הפוסקים.

בעולם המושגים היהודי, מידת הענווה נחשבת לכתר התכונות כולן, אנו מחנכים את עצמנו להנמיך קומה, לנהוג בכבוד כלפי הזולת, ובפרט לשתוק ולבטל את דעתנו בפני אנשים הגדולים מאיתנו בחכמה או במעמד, אולם, הגבול בין ענווה אמיתית לבין חולשה עלול להיות מטושטש, לעיתים קרובות מדי, אנו משתמשים באצטלה של "ענווה" כדי להצדיק שתיקה נוחה אל מול עוללות או טעויות, במיוחד כאשר מדובר באנשים בעלי סמכות או מנהיגים בכירים.

כנגד זה יוצא ה"אור החיים" הקדוש, בהקשר של משה רבינו, שלא היסס להוכיח את עם ישראל ואת גדוליו למרות ענותנותו המפורסמת ("והאיש משה עניו מאד"), וסותר ה"אור החיים" את התפיסה שהעניו צריך להיות בשקט, הוא מדגיש וקובע כי שתיקה במקום שבו נדרשת הערה או תוכחה אינה נובעת מענווה קדושה, אלא מענווה פסולה. בלשונו הזהב הוא כותב מילה במילה: "עוד תנאי הענווה – שלא ישתמש בה להרחיק תוכחות על עון אם יראה איש עובר פי ה' ויאמר מי אני ומי בייתי להוכיח אנשים גדולים,

עושר אמיתי - הסוד שכל אדם חייב לקחת לחיים

וגרמת לי להרגיש שהכסף שלי אכן יקר וחשוב. משך, באופן טבעי, חשתי קושי להיפרד ממנו, ולכן קיבלת סכום נוסף יותר."

הלכה בשבילנו:

אנחנו עומדים לאחר היום הקשה ביותר בלוח השנה היהודי, לאחר ט' באב, יום שנחרבו בו מקדש ראשון ושני, כתב מרן השו"ע (א"ח סי' א סעי' ג'): "ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן ביהמ"ק". חכמינו אף תיקנו מספר צומות והנהגות שמטרתם היא לזכור את חורבן ביהמ"ק. השאלה הקשה היא איך ייתכן שעל אותו ביהמ"ק שחורבנו כ"כ משמעותי לעם ישראל וחז"ל אומרים (איכה רבה ד' יד') על הפתיחה של מזמור ע"ט בתהילים 'מזמור לאסף': "ששפך הקב"ה חמתו על עצים ואבנים ולא שפך חמתו על ישראל". איך ייתכן שאותו מקדש שחז"ל תיקנו ארבע תעניות וכמה הלכות על חורבנו, אותו מקדש המכונה בית קדשנו ותפארתנו, איך יתכן שחז"ל קראו לו 'עצים ואבנים'. אך הביאור בזה הוא, שרמתו הרוחנית של המקדש נקבעת נובעת ממעשיהם של ישראל, כשעם ישראל מתקן דרכיו ומעריך את המקדש, הקב"ה שהשמים ושמי השמיים לא יכללוהו, כביכול יורד ושורה בתוך ביהמ"ק, בחורבן קילקלנו מעשינו עד שכבר לא נותרה כביכול שום רוח במקדש (אם כי מעולם לא עזבה השכינה לגמרי את המקום, ומכוח זה קדושת המקום גם בחורבנו כמבואר ברמב"ם הל' בית הבחירה פ"ו הל' טז') והוא נותר כעצים ואבנים (ולכן כשטיטוס התריב את המקדש יצאה בת קול ואמרה, בית חרוב החרבת, קמח טחון טחנת). על כן בראש ובראשונה עלינו לרצות באמת מקדש, עליהו להשיב אל ליבנו את המשמעות של "בית חיינו" לחיות את זה בכל זמן ולא רק בט' באב, ואז, כמו אותו גביר שזיהה את הכנות שהשתקפה מהסבא מסלבודקה ופתח את כיסו, כך נזכה שהקב"ה יפתח לנו את שערי בית מקדשו. ומילה לסיום, פעם שאל אותי יהודי יקר (שאני עולה להר-הבית): "איך זה שלפני שהיית עולה להר-הבית היית מגיע לכותל אחת לזמן רחוק, וגם אז לא היית נוסע במיוחד בשביל הכותל, ועכשיו שאתה עולה להר-בית אפילו שזה דורש הכנה של טהרה במקוה, ועמידה בשעות הפתיחה של ההר ונהלי משטרה, אתה מתמסר לבוא כל חודש?" עניתי לו, שזה לא רק אני ככה, אלא כמעט כל מי שהתחיל לעלות להר-הבית יעיד שמאז שהוא עולה, הוא מרגיש מחובר, פתאום ביהמ"ק באמת חסר לו, כל השנה ולא רק בט' באב, והוא מתחיל לבוא יותר, אז אם בעבר אמרו שהרחוק יוצר קירוב, נראה שזה די מוכח שהרחוק יוצר ריחוק ודווקא הקירוב להר-הבית הוא זה שיוצר את הקירבה למקדש.

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דא' - שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרז' וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' רבני ברק. ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

עלייתי ונושעתי

מאת הר' אליהו הי"ד

בשבוע שעבר קרה לנו נס מרגש בקשר לעלונים אלו, עכב עיכוב בהוצאת העלון לא הספקנו את השליח שלוקח את העלונים לטבריה, לכן הלכנו לתחנת אוטובוס מירושלים לטבריה וחיופנו אדם מתאים, בסוף נהנו את העלונים לאדם שהשאיר אותם בתחנה ולא לקח אותם איתו, דאגנו מה יהיה על הכמות הגדולה של העלונים ששלחנו, באותו היום קודם לכן עלינו להר הבית, ואחד מהחברים לא ידע מה לבקש לכן ביקש מה' שישמע את תפילותיו בכל מקום שיהיה מכח התפילה בהר הבית, ואותו אברך התפלה לה' שנמצא את העלונים למרות שנראה חסר סיכוי אחרי כ"ב הרבה זמן ובמקום כזה מרכזי, כמה דקות אחרי התפילה הוז' קבלתי טלפון שאחד מהעולים מצא את העלונים בתחנה מרכזית, ובס"ד גם מצא למי להעביר שייקח אותם לטבריה, וזה נס גלוי כי מה הסיכוי שיימצא בכלל העלונים, וגם שיהיה על ידי אדם נאמן שגם טרח למצוא מי שייקח אותם לטבריה, ושכל זה יהיה בזמן שלא נספס את אותו השבוע מלוכות את הרבים, תודה לה' ששומר על העלונים האלו שאין עוד כאלה בעולם שמפוססים ברבים את כבודו של ה' בביתו, ושמראה לנו את חיבתו.

דרושים מחזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

מכמות מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לרעש"ק ולחבדיל לע"נ... ורבים האו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

מפסיקים לבכות מתחילים לבנות

הר' עובדיה י' הי"ו

מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון
להשתתפות בהוצאות הספרים ולהקדיש לע"ז או הצלחה
יש לפנות למייל שבתחתית העמוד הקודם

תמונות השבוע

במשך אלפיים שנות גלות, ימי בין המצרים ותשעה באב סומנו כתקופות אבל וצער וקינות וצום... ישבנו על הארץ, וקראנו "איכה ישבה בדד", והנה למרות הנס הגלוי משואה איומה לירושלים הקדומה, מדי שנה בתשעה באב אנחנו עדיין ממשיכים בחרבן וללא ביהמ"ק. אבל עלינו להבין ולהסיק יסוד חשוב: "מפסיקים לבכות, מתחילים לבנות".

רבים כבר מאמינים שהעיכוב בבניית המקדש הוא פוליטי בלבד, המציאות המדינית מורכבת, הממשלות לדורותיהן מתוך פחד שאו הטילו הגבלות קשות על יהודים בהר הבית, מי שקצת חכם רואה שהשלטון עושה הכל כדי להגמיק את התשוקה לבית מקדשינו ולהשאיר את ההר בידי אויבים ומחבלים ושועלים מידי יום, אך ההיסטוריה הוכיחה פעם אחר פעם חוק כל יעבור: הדרג המדיני אינו מוביל מציאות אמיתית אלא הוא רואה ציבור, כאשר הממשלה רואה קבוצה קטנה ומבודדת של פעילים, קל לה להתעלם, לסגור את ההר או להצר את צעדיהם, אך כאשר הזרם הופך לנהר כמו בשנים האחרונות, והמוני בית ישראל – מכל הגוונים והמגזרים – מתחילים לנהור להר הבית, המשוואה משתנה לחלוטין.

בשנים האחרונות אנו עדים למהפכה שקטה אך אדירה. הנתונים מראים קשר ישיר בין כמות העולים לבין שינוי המציאות בפועל, שינוי היחס המשטרתי: מעמידה נוקשה ועיכובים של שעות, למעבר מהיר ומסביר פנים יותר. תפילה בציבור: מה שהיה עילה למעצר מידי לפני עשור (הזות שפתיים, או מלמול תפילה, או תזווה בתפילה), הפך למציאות שבה מתקיימים מגייני תפילה בקול ובשירה, הכרה בציבורית: ההר הפך מ"מגרש משחקים של קיצונים" לעם ישראל שמאמין בה' וחפץ בכל קיום מצוותיו, ועולים בקדושה ובטהרה. העובדות בשטח אינן משקרות: הנוכחות התורנית היא זו שמכתיבה את המציאות בשטח, ככל שיעלו יותר יהודים, הממשלה לא תוכל לעמוד בפני הלחץ שידרשו גם הקרבת קרבנות, וכל המחסומים הפוליטיים יימסו מעצמם.

"אין המקדש נבנה בנס, אלא יש צורך בדרישה מלמטה, הדרישה הזו נמדדת ברגליים של כל אחד מאיתנו", הדור שלנו נקרא להחליף את הקינה בקיום מצוות בניית בית הבחירה. הבכי של תשעה באב חייב להשתנות: לא עוד בכי של ייאוש וחוסר אונים, אלא בכי של כיסופים המניע לפעולה.

בעבר הערבים הצליחו להרוס הרבה דברים בהר הבית כדי למחוק כל קשר יהודי מהר הבית, ואיפה הממונים על שמירת "המקומות הקדושים"? איפה אנחנו שאכפת לנו מהקדושה של אבני הכותל? אנחנו בכינו בתשעה באב על חילול המקדש אבל במציאות בשטח לא עשינו כלום לשנות את המצב, **בתמונה למעלה**: לאחר שהערבים חופרים ומשתוללים בהר הבית, הכותל המזרחי של הר הבית הולך ומתפורר, זה עוד מציאות קיימת, ואין אף אדם בישראל שאכפת לו מאוצרות המקדש של אבותינו, רק אם מוצאים איזה נר או פעמון מתקופת המקדש כולנו קופצים ומתרגשים, אבל כשאוצרות שלימים גדולים ועצומים נשחתים – אנחנו? לא מעניין אותנו?! **בתמונה למטה**: זה אבנים בהר הבית מתקופת בית המקדש שלקחו הערבים ממעמקי האדמה ועשו בהם ספסלים ושולחנות, מי שעולה להר הבית עוצר ומונע את זה, מי שלהיפך... הוא מעודד ומחזק את זה, לא נעים לשמוע ביקורת אבל לא באנו לומר ביקורת או להפריע חלילה, אלא רק באנו לפרסם מציאות, ואנחנו אסור לנו לסמוך על אחרים... אם אין אני לי מי לי, אם כל אחד ישן ויסמוך על אחרים יהיה רק חורבן, (חז"ל כינו זאת בקיצור: קדירא דבי שותפי לא חמימא ולא קריא).

למעוניינים לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר בית ה' (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מנתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266